

پدر، مادر، مرا تحمل کنید

آموزش مجازی صبوری می‌طلبد

زهرا نصیری

کاسه‌های صبری که لبریز شده‌اند

حالا با گذشت یک سال و چند ماه از آموزش مجازی، احتمالاً بیشتر معلمان و دانش‌آموزان و اولیا با شرایط موجود کنار آمده‌اند، اما هنوز هم نگرانی‌هایی وجود دارد. در ابتدا همه نگران بودند اگر مدرسه‌ای باز نباشد، کودکان چگونه تعاملات اجتماعی را خواهند آموخت؟ این کودکان که اغلب در خانه‌های آپارتمانی کوچک زندگی می‌کنند، با انرژی سرشار خود چه خواهند کرد؟ اولیا چگونه فرزندشان را از آسیب فضای مجازی و ارتباط نزدیک با فناوری، آن هم در شرایطی که فرهنگ‌سازی مناسبی برای استفاده از آن‌ها انجام نشده است، مصون خواهند داشت؟ امکانات لازم برای آموزش مجازی چگونه برای همه‌ی دانش‌آموزان فراهم خواهد شد؟ و ...

تاکنون برای این موارد راهکارهای نیم‌بندی تدارک دیده شده‌اند، ولی حالا یک نگرانی دیگر به همه‌ی این‌ها اضافه شده است؛ لبریز شدن کاسه‌ی صبر والدین!

در کنار والدین صبوری که در آموزش و پرورش کودکانشان همراه و یاور معلم هستند، برخی نیز کاسه‌ی صبرشان لبریز شده و در برخورد با فرزندشان متانت و حوصله‌ی کافی نشان نمی‌دهند. شاید مشکل اساسی آن‌ها آن است که چون فرزندشان را بیش‌ازپیش در امر آموزش همراهی می‌کنند، حالا خود را کارشناس آموزش می‌پندارند که هم می‌تواند به معلم امر و نهی آموزشی کند و هم در تلاش برای آموزش به فرزند خود، به خشونت و قهر و زور متوسل شود!

همان اولیایی که در آموزش حضوری، از معلمی که با بیش از سی دانش‌آموز در ارتباط بود، انتظار رفتار نیکو با فرزندشان را داشتند، حالا رفتارهای کودکانه و لجبازی‌های ناشی از فشار شرایط محیطی فرزندشان را بر نمی‌تابند.

نه سال پیش، وقتی برای اولین بار به‌عنوان معلم به مدرسه قدم گذاشتم، بچه‌ها با هیجانی وصف‌ناپذیر سرگرم بازی و جنب‌وجوش بودند. آن روز فارغ از حس خوب مرور خاطرات دوران دانش‌آموزی خودم، دنیای آن‌ها را هم زیبا و شاد دیدم؛ فرشته‌هایی که در نگاه اول همه مثل هم بودند، اما تجربه‌ی روزها و سال‌ها به من آموخت که هیچ‌کدام مثل هم نیستند. یکی صبور است و دیگری زودرنج. یکی تیز و سریع است و دیگری آهسته. یکی زنگ اول مدرسه را دوست دارد و دیگری خواب صبحگاه را. یکی ریاضی را دوست دارد و دیگری به شعر خوانی عشق می‌ورزد.

وقتی همه‌ی این‌ها را فهمیدم، دریافتم ویژگی مشترک این فرشته‌ها، دوست‌داشتنی بودن آن‌هاست. آن روز حتی لحظه‌ای به ذهنم خطور نکرد که ممکن است روزی حیاط مدرسه از هیجان بچه‌ها خالی باشد! هر سال که در کنار بچه‌ها سپری می‌شد، بیشتر می‌شناختمشان. پس برای سال بعد، برنامه‌ای مناسب‌تر از سال‌های گذشته و بر اساس تفاوت‌های فردی‌شان تدارک می‌دیدم تا در کنار درس، مهارت زندگی‌کردن را نیز بیاموزند. و چه نکته‌ها که از این معلمان کوچک آموختم!

اواخر سال ۱۳۹۸، ویروس کرونا با آمدنش همه چیز را تغییر داد و همه‌ی ما را متنبه کرد که همواره باید برای شرایطی متفاوت آماده باشیم! از آثار حضور این مهمان ناخوانده در سایر ابعاد زندگی مردم می‌گذرم، اما با آمدنش، دانش‌آموزان، به‌ویژه دانش‌آموزان کودک، شرایط ویژه‌ای پیدا کردند.

پدرها و مادرها لطفاً!

- بیایید باور کنیم که در شرایط کنونی، کودکان بیش از ما در سختی هستند؛ چون انرژی سرشاری در وجودشان مانده است و کمتر امکان تخلیه‌ی هیجان‌ات را پیدا می‌کنند. آن‌ها دل‌تنگ دوستان، معلمان، فضای مدرسه و شیطنتهای کودکانه‌شان هستند. پس با بهانه‌ی درس و مشق و آموزش، به آن‌ها فشار روحی مضاعف وارد نکنیم.
- اگر مشکل درسی یا رفتاری در فرزندمان دیدیم، آن را با معلم او در میان بگذاریم.

آزادپای سند برنامه ی درسی ملی

در «سند برنامه ی درسی ملی» رویکرد برنامه های درسی و تربیتی «فطرت گرایی توحیدی» است. در این رویکرد، خانواده از محیط های مهم و اثربخش تربیت و یادگیری به شمار می آید که در تعامل مستمر و مؤثر با مدرسه است.

ما متفاوت است. بیایید مراقب روح و روان فرزندانمان باشیم.

روز اول که به عنوان معلم راهی مدرسه شدم، گمان می کردم حالا که سروکارم با کودکان افتاده است، کافی است زبان کودکی باز کنم تا وارد دنیایشان شوم، اما حالا می دانم درک دنیای کودکان کار ساده ای نیست. باید با تک تکشان هم نفس شوم تا شاید دنیای آن ها را اندکی درک کنم، تفاوت هایشان را بپذیرم و بدانم هر کدام از این فرشته های زمینی، از مسیر مخصوص خود به آسمان می رسند.

به طور معمول، بچه های ابتدایی با آموزگاران شان ارتباط عاطفی دارند و این مسائل با یاری آن ها حل می شود.

● حالا که به برکت کلاس های برخط امکان حضور شما در کلاس های درس فراهم شده است، از آن بهره ببرید تا روش های آموزش را بیاموزید و برای فرزندان به کار ببرید، نه اینکه به دنبال فرصتی برای سرکوفت زدن به فرزندان باشید که چرا مثل دوستان دیگرش در کلاس پاسخگو نبود!

فراموش نکنیم، توانایی و استعداد و ظرفیت کودکان نیز همانند توانایی همه ی